

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prevrat v Srbiji.

Jedva se je posrečilo kralju Milanu odstraniti ministersko krizo, že so ministri znova dali svojo demisijo. Garašanin, grobokop Srbije, je šel, ž njim pa vse dosedanje ministerstvo.

Nemški listi zagotavljajo, da ministerstvo ni odstopilo zaradi kacic posebnih političnih uzrokov, ampak samo zategadelj, ker so se ministri nekaj sprli mej seboj. Nam se take trditve zde naravnost smešne, ker zaradi tega, da morda Peter ne more trpeti Pavla zaradi osobne mrznje, odstopil bi jeden minister ali pa dva, ne pa kar vsi.

V sosedni kraljevini pripravljajo se temveč radikalni preobrat. Nemškemu in madjarskemu uplivu bode odklenkalo in zopet bode v Belemgradu ruski upliv odločilen. Kralj Milan sam spoznava, da tako več dalje ne pojde, da Srbija brez pomoči Rusije ne more dovršiti svoje zgodovinske in narodne naloge.

Preobrat, ki se sedaj vrši v Srbiji, se je pa že dolgo pripravljaj. Prvi in glavni povod, da so se stvari tako za slovanstvo ugodno obrnile, je bila nesrečna vojna z Bolgarijo, s katero si je Srbija nakopala ogromne dolgove in poleg tega še sramoto pred vsem slovanskim svetom.

Kmalu po omenjeni vojni je že kralj sam nameraval obrniti jo popolnem na drugi pot, že je bil poklical Ristića, da sestavi novo vlado. Madjari napeli so pa vse sile, da se odvrne tak prevrat in posrečilo se jim je. Garašanin ostal je še vedno na krmilu. Kakor se je takrat poročalo, je avstro-ogerski poslanik grof Khevenhüller na javnih ulicah v Belemgradu prigovarjal Milana, da naj še obdrži Garašanina.

S tem se pa preobrat ni nikakor za zmirom odvrnil, ampak le za nekaj časa odložil. Sila dogodkov je vedno bolj pritiskala na Garašanina in vedno vidneje je bilo, da bode prej ali slej moral pobrati kopita in iti.

Na jedne strani so slabe finančne razmere vedno silile, da se popusti sedanja politika. Jedva so za jedno stvar dobili denarja, pa ga je za drugo začelo primankovati. Davkov ni bilo več mogoče poviševati, ker jih že tako narod skoro zmagovati ni

mogel, poleg tega bi pa povišanje davkov še povečalo nevoljo mej narodom.

Kako malo je narod maral za sedanjo vlado so najboljšje pokazale volitve za skupščino. Vzlic strašnemu pritisku je opozicija dobila veliko število mandatov. Samo na ta način, da je kralj ime noval štirideset samih naprednjakov v zbornico, posrečilo se je vladi dobiti večino. Toda ta večina je bila tako slaba, da bi ž njo niti vladati ni bilo mogoče, zategadelj je vlada vse sile napela, da se je veliko število volitev opozicijskih poslancev ovrglo. Pri novih volitvah so seveda zmagali vladni pristaši. Kacic sredstev se je vlada tedaj pri volitvah posluževala, ne bodemo več natančno razkladali, ker se še vsakdo spominja.

Vse to pa ni moglo utrditi vladnega stanja, ker vse je bilo zidano na pesek in se opiralo na sleparije. Da bi si pridobila zanesljivo večino in zapanje pri narodu, skušala je vlada pridobiti na svojo stran nekaj radikalcev. Posebno nekemu Todoroviću so se jako laskali. Obetali so mu, da ga bodo poklicali v ministerstvo, ako radikalce pridobi za vlado. Todorović si je prizadeval, da bi pregovoril radikalce, toda k večjemu kakih pet jih je pridobil za vlado. S tem seveda ni bilo Garašaninu dosti pomagano.

Vsa umetna sredstva neso mogla ustaviti prirodne teka. Parkrat je prišlo že do ministerske krize, pa se je posrečilo zopet jo poravnati, toda sedaj pa več ni šlo. Naravni razvoj stvari sta pa pospešili še dva dogodka. Pohod kraljice v Rusijo in sklep opozicije, da se ne udeleži zasedanja skupščine.

Da ima pohod kraljice v Rusijo velik pomen, o tem smo že govorili v našem listu. Ruski listi so pa tudi občno trdili, da se kraljica ne vrne poprej v Srbijo, dokler se ne spremeni srbska politika. In ta se je sedaj korenito spremenila. Jovan Ristić, ki je stekel glas „srbskega Cavourja“ je zopet na krmilu in ponosni Beligrad, v katerem je dosedaj vladala grobna tišina, zopet odmeva radostnih klicev. Sprememba v ministerstvu oživila je vse mesto, na tisoče ljudij zbralo se je pred bogato okrašenim hotelom „pri zlatem križi,“ kjer imajo liberalci svoj klub, skoro vse hiše razobesile so

zastave, povsod pozdravljalo se je ministerstvo Ristić-Velimirović z živoklici, po vseh javnih prostorih svirala se je srbska in ruska himna.

To veselje je pa tudi opravičeno. Znebili so se mōre, ki je doslej tlačila narod srbski in mu zasekala toli globoke rane, da bode treba let in let, predno se zacelijo. Sedaj, ko je odstopil Garašanin, si bode narod zopet oddahnil, a pomnil bode dobo Garašaninovo, dōbo groze in korupcije, preklinjal bode spomin Garašaninov, kakor mu že sedaj pred njegove palače okni kliče: „Slivnica!“ in „Pereat Garašanin!“

Nova vlada, ki stopa mej živio-klici naroda na prizorišče, ima pa jako težavno nalogo pred seboj in jeklene volje bode treba, da se državni voz zopet spravi v pravi tir. Prvo delo bode uravnati finančne razmere. Srbija, ki je za kneza Mihajla bila brez dolgov in je radi tega stala kot uzorna država, navalila si je v malo letih skoro 300 milijonov do ga, prišla je židom v pest, kateri so jo, „Länderbank“ jim na čelu, na nečuvven način odrli. Teh sesalk mora se mlada kraljevina oprostiti, sicer nema bodočnosti.

Kako bode Ristić začel lečiti finančne rane, še nikomur ni znano. V obče se domneva, da bode zmanjšal vojni budget, a pri sedanji splošni napestosti, ko je vsa Evropa podobna vojaškemu ostrogu, tega ne bode lahko izpeljati, zatorej se nam verjetneja zdi vest, da bodo ruski bogataši pritekli na pomoč. Izvestno pa ima Ristić v tej zadevi že gotov načrt, sicer bi ne bil prevzel ministerskega predsedstva in v kratkem se bodo pokazale prve črte nove politike.

Na vprašanje, kaka bode odslej vnanja politika Srbije, je odgovor jako težaven. Ristić je sicer izjavil, da bode dobre razmere z vsemi sosednimi državami nadaljeval in krepil, a vedno to tudi pri najboljši volji ni mogoče. Kadar pride v politiki „ad fractionem panis“ — in te se nam je tudi ob Dunavu skoro nadejati — takrat se bode še le pokazal pravi smoter, pristna mēr nove Ristićeve politike. Za sedaj si mislimo, da so tudi Ristiću besede v to dane, da ž njimi svoje misli zakriva, upamo pa, da bode mlade kraljevine osodo krepko

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Dvajseto poglavje.

(Dalje.)

In sedaj so te krasne kočije, kot njih lastitelji olepšane z najponosnišim lišpom, drketale druga za drugo po različnih ulicah v različne strani ter so se naposled drville tja po široki cesti, ki je iz mesta držala; odpeljale so vso krasoto, vse bogatstvo in vso izborno družbo velikega mesta.

„Mabel, kaj pač je z Donaldom?“ vskliknila je gospa Leroyeva z največjo nestrpnostjo, v tem je nenadoma pretrgala lično rokovic, ker je bila razdražena gospa jo presilno potegnila.

„Misliti si ne morem,“ rekla je Mabel, ki je sicer kazala zunanjo mirnost, vendar se v srci ni jezila manj od svoje sestre; ozrla se je na uro nad pečjo ter potem skrbno pogledovala tja doli po ulici.

„Prepozni bodeva,“ rekla je Ludvika z očitačim glasom, „vsi so se že mimo peljali. Škoda,

da se nisem sama odpeljala. Donald vsakikrat zamuja.“

Mabel ni odgovorila, ampak je dalje gledala skozi okno, ne malo razsrjena zbog sebičnih tožeb sestrih.

Ko je bila Mabel sestro obiskala v gostilni, zapazil je bil nenadoma kočijaž neko nerednost na vozu. V redu ni bilo jedno kolo odprte nove kočije (barouche), katero jej je bil oče za vezilo podaril. Donald je izrekel, da ni mogoče se odpeljati, dokler ni kolo popravljeno. Zato se je smel odpeljati, a zagotovil je, da se bode k večjemu pol ure mudil.

Ta čas je bil že davno minul, a še zmerom se ni povrnil. Gospe Leroyeve otročja in svojeglavna nestrpnost se je množila od trenutka do trenutka; tako je Mabel razen lastnega srda imela še prenašati nevoljo in brezozirno očitaje sebične Ludvike. V toli imenitnem slučaju ne imela bi bila le za trenotek odpustiti Donaldu, ki je toli nezanesljiv. Zakaj pa mu ni vsaj rekla, naj mesto poškodovanega voza pripelje zaprto kočijo? To bil bi lahko zamenil v polovici časa, katerega ga sedaj čakata. Bilo bi pač bolje peljati se v onem starem vozu, nego se ne peljati. Prav je že, da je Mabel to tako neumno uravnala, a hudo je, da tudi ona sama

po toliki neumnosti trpi. Na to je Lidiji vsa razsrjena zaklicala, naj jej nove rokovice prinese, Murray pa je siloma pahnila v stran, ker jej je bil na rogljiček plajšča s čipkami slučajno stopil. Vsa obupna se je vrgla na naslonjač ter se je kot trmast otrok nekaj minut gnevala in kujala.

„Slušaj!“ vskliknila je naposled, „ali to ni glas gospoda Earla? Da, gotovo, njegov glas je. Hotel je priti po mladega Rosberga, a van Rosberg je že odšel. Za druga izvoljen, odpeljal se je rano z drugimi svati.“ Naslednji trenotek je izginila nje lahka postava skozi duri, ki so v prehod držale. Mabel je preslišala nje zadnje besede, da bode po takim najbrže prazen jeden sedež v gospod Earlovem vozu. „Koliko sreča, ko bi to bilo.“

Trenotek poslej prikazal se je strežnik v durih napravne sobe ter je Mabeli naznanil, da gospa Leroyeva se je z gospodom Earlom v Riversido odpeljala in da se nadeja, gospica Mabel Vaughanova jo bode še o pravem času mej potom dohitela.

Kolikor primerno je tudi bilo to vedenje značaju gospe Leroyeve, vendar sta ta sebičnost in nesesterska nesramnost močno jej užalili srce. „Sedaj se nikakor ne morem tja popeljati,“ mislila si je; Ludvika je prav dobro vedela, da se nikakor ne popeljem, če bi me tako popustila.“ Ker ni dalje

in dostojno vodil, da bole njegova vlada Srbom v blaginjo, vsem Jugoslovanom pa v čast.

Govor poslanca Hrena

v državnem zboru dne 26. maja 1887.

(Dalje)

Kakor tudi priznavam, da je bilo to jedno dušno postopanje pravšno in pravično, ter častno za parlament in vlado, da je odkritosrčno odobravaljo vsi krogi in slogi prebivalstva, gotovo tudi uradniki, ravno tako sme uradništvo pričakovati, da bode tudi njemu vlada pravična ter bode poravnala — dovoljeno mi bodi reči — še starši dolg, ki ga ima proti uradnikom. Nesem rekel brez premisleka „še starši dolg“, kajti že sto let imajo uradniki zakonito pravico, da država preskrbuje njih udove in sirote, ta stvar je pa tudi faktor, s katerim računa uradnik že tedaj, ko stopi v državno službo, na katerega se naslanja, kadar si snuje svoje ognjišče, katero pravico si je deloma sam pridobil, rekel bi kupil, s plačevanjem državi v obliki karencnih doneskov od svoje plače. Znano je, da so se karencni odtegljaji že določili pri izdaji pokojninskih propisov, tedaj so že uravnani in predpisani pred sto leti, ter se je z njimi imel osnovati pokojninski zaklad, katerega veseli začetek in žalostni konec naslikal je baš moj neposredni predgovornik. Pokojninski zaklad je že bil jako narastel, in tedaj, ko se je odpravil in porabil za splošne državne namene, to je leta 1827. znašal je že 26 milijonov goldinarjev, če sem prav poučen. Če se je oni zaklad odtegnil svojemu pravemu smotru in ga je porabila država za svoje namene, tedaj dolžnost države, preskrbovati udove in sirote uradnikov, ni prestala, ampak je dandanašnji ravno tako v veljavi, in uradniki imajo pravico, da vlada skrbi po njih smrti za njih udove in sirote. Sicer pa visoka vlada sama ni nikdar tajila te dolžnosti, ampak jo izrecno priznava v poročilu, s katerim je utemeljevala predlogo zakona iz 1873. leta.

Če se tudi ne oziram na pravno stališče, so vendar uradniki opravičeni zahtevati, da se vlada ravno tako nanje ozira in skrbi zanje, kakor za vojaške osebe, da se ravno tako preskrbe njih udove in sirote, kakor se bodo vojaške udove in sirote po zakonu, kateri je že stopil v veljavo, to tembolj, ker je znano, da so vojaške osebe v gnotnem oziru v vsem na boljšem, kakor civilni uradniki. Dovoljeno mi bodi, da v pojasnjenje navedem slučaj, ki je omenjen v peticiji uradniškega društva v Tridentu, iz katerega je jasno, da poročnik skupno dobiva več plače, nego uradnik X. razreda z najvišjo plačo, naj služi že 40 let (Čujte! čujte!) Poleg tega pa imajo službujoči pri vojakih še koristi, katerih civilni uradniki nima; vendar ne bodem vsega tega danes na drobno razkladal, da ne bodem preveč mučil visoke zbornice, in hočem to stvar, kakor več drugih stvari, ki so z njo v zvezi, prihraniti za drugo priložnost.

Gospoda moja, spominjali se bode, da se je s to zadevo pri jednaki priložnosti, kakor je sedanja, obširno bavil drug gospod poslanec, gospod zastopnik mesta Inomosta ter v svojem govoru z izvrstno besedo dokazoval, da je nujna potreba re-

voza pričakovala, odložila je mirno klobuk ter se je usedla, da bi svojo prevaro premišljevala.

Da si sama ni vedela, pričakovala je to svečanost z zanimanjem, katerega še pri nobeni podobni priliki ni bila čutila. Ne, ker sta ženin in nevesta izmed najmenitnejše gospode; ne, ker bode zbrana vsa gospoda, da bi ja primerno počastila; tudi ne, ker bi se dej ponujala nova prilika pridabljanja ljubimce in nad drugimi zmagovali. Taki razlogi in take misli niso pomnoževale njenih nad, zato jih tudi prevara ni lahko neprijetnejše storila. Jedina nje misel je bila: „Dudley je bratič ženinov. Dudley bode gotovo tam. V njegovi prisotnosti čitala bodem svojo slavno zmago in z njegovim pohvalnim smehljanjem pridobim jedino to, česar toli želim.“

Morebiti se je tudi nje duša, če se prav tega ni zavedala, skrivoma ozirala po njem, da bi z njegovimi pogledi, njegovim glasom, njegovim smehljanjem zaklela duhove nepokoja in dvouma, ki so zadnje kratke dneve neprestano jej notranji mir kalili. Morebiti je zaupavala njegovi magnetični moči, da bi utolažila notranjega svaritelja, pogodila se z lastno vestjo in s seboj samo se pomirila in spravila.

Kako hudo je po takem bilo izgubiti to priliko, jedino, katere se je nadejala, predno bi odpoštovala; kajti dobro je vedela, da je Dudley sklenil

forme v obeh v peticijah navedenih ozirih, namreč predruščiti pokojninske propise in zboljšati preskrbovanje uradniških udov in sirot. Pri tem je gospod poslanec kazal na veliko razliko med državnim preskrbovanjem in preskrbovanjem udov in sirot pri privatnih družtvih in družih velicih podjetjih, zlasti pri železnicah, z drastičnimi izgledi in primerami je dokazal, da je naravnost ironično tako imenovano državno preskrbovanje, ker na pr. udova uradnika VII. razreda z najvišjo plačo 2400 gld. če ima pravico do značaja primerne pokojnine, dobi 420, sicer pa le 350 gld. pokojnine na leto, tedaj jedva šestino aktivne plače svojega moža, dočim udova jednako visocega uradnika pri južnej ali državnej železnici dobiva 1600 gld. ali 1800 gld. tedaj štiri šestine plače ali pa še več.

Na Ogerskem so že davno spoznali nujno potrebo, reformovati pokojnine udov, in so vprašanje o pokojninah uradnikov, njih udov in sirot rešili že 1885. leta. Dovoljeno naj mi bode, da opozorim, da je v specijalnem poročilu budgetnega odseka po pismenem ali tiskovnem pogrešku navedena napačna letnica 1875., dočim je prava 1885.

Nadalje se dovoljujem opozoriti, da je napačen odstotek, po katerem se določuje pokojnina udovam. V specijalnem poročilu je omenjeno, da znaša pokojnina udovam na Ogerskem od prvih 600 gld. plače moža 50%, od ostale plače pa po 70%, dočim je poslednji odstotek res določen na 20%, tako da udova dobiva od prvih 600 aktivne plače 50%, od ostale plače pa 20%. Če je taka reforma, gospoda moja, bila mogoča v Ogerski, katere gnotna zmožnost se je v primeri z našo državno polovico, kakor znano, določila v razmeri 30 : 70, mislim, da bi tudi pri nas se dala izvesti, ko bi se le resno hotelo.

Tudi budgetni odsek, ki se je pečal z vprašanjem, ki se je sprožilo z omenjenimi peticijami in je blagovoljno sklenil v njih izražene želje podpirati, bil je prepričan, da je v tem oziru treba nujne reforme, ter je izrazil svoje mnenje v resoluciji. — In tedaj se nadejam, da bode visoka zbornica svoje mnenje in svoje prepričanje združila z mnenjem in prepričanjem budgetnega odseka in vsprejela resolucijo na c. kr. vlado in s tem moralno uplivala, da se bode v kratkem zbornici predložila predloga o reformah, katere je finančni minister obetal že pred 5 leti.

Če je pa trdno prepričanje, velečastita gospoda, da se reforma v omenjenih ozirih, ne da več odlasati, bode visoka vlada kot merodajen faktor v kratkem se morala baviti z dvojnim vprašanjem, prvič kako bi se ta reforma pripravila in izvršila, in drugič, kako bi se določile preskrbovalne pristojbine za udove in sirote. — Kar se tiče prve točke, se je že visoka vlada 1873. leta, ko je predložila že večkrat omenjeno predlogo zakona, postavila na stališče, da bi se to dalo doseči s asocijacio, in s samosvojo pomočjo, z obligatoričnim zavarovanjem samega sebe, in sicer z osnovo penzijskega zaklada, ki bi se osnoval iz karencnih taks in procentualnih odtegljejev od plače. To stališče je zastopal že prej omenjeni gospod poslanec že v lanskem govoru in je tudi jedino prava pot po mojem

spremljati poročenca v Albany, kjer so ja druge svečanosti pričakovale, in pozdraviti potovalce pri njih dohodu v rečeno mesto, v katerem se bodo prvokrat ustavili.

Katere nade je tudi stavila na to dolgo pričakovano priliko, sedaj videla jih je hipoma vse uničene; in zares čutila se je osamljeno in razžaljeno. Zjokala se bi bila, ko bi ne bilo sestrih otrok prisotnih. Zaradi dečkov je Mabel morila svojo žalost, dečka sama pa sta jej tudi izrazovala sočutje, ki je nje občutno bitje ginilo in umirilo.

„Tetka! kaj se je mati brez vas odpeljala?“ vskliknil je Alik; „to je pač zelo grdo!“ Murray pa je bil zlezal na stol, gledal skozi okno ter vsak trenotek živo, pa kot se je pokazalo, napačno poročal, da za njo kočija prihaja.

„Murray, nič ne de, no se pa ne popeljem,“ rekla je Mabel, ko je bila že ura skoro minula, „prepozno je.“

„Oh, tu je zares,“ zakričal je Murray, „vidim Donalda se pripeljati! Oh, kako krasna odprta kočija! Alik, prepričan, da brat takrat resnico poroča, tekkel je k oknu ter potrdil radostno naznailo, zlagavši se o Murrayevi pohvali lepe kočije.

„Kaj se zares nikakor ne popeljete?“ vprašal je s prevaranim glasom opazivši, da je Mabel

in po mnenji odseka, kakor se vidi iz poročila, ki ga imamo pred seboj, oziroma njegove utemeljitve, ker pomoči samo od države ne moremo pričakovati, ker jej primanjkuje sredstev.

Gospoda moja! neka vsemogočna ideja prešinila dandanes društvo; ideja našega časa, ki je prešinila vse kroge, kaže na lastno pomoč, na asocijacije, združenje sredstev in močij povsod, kjer se ima v velicimi sredstvi kaj velicega doseči. Samolastna pomoč je sredstvo, katerega dobrote se pokažejo, ravno tako, kadar se boče kaj velicega storiti, kakor tudi kadar gre za velike interese, ki se tičejo širih slojev in krogov! Tako bi tudi bila pot samosvoje pomoči v zvezi z državno pomočjo pravo sredstvo, da se zboljša preskrbovanje udov in sirot.

Prvi del preskrbovanja dajala bi država, spolnujoč svojo dolžnost, ki jo ima za oskrbovanje udov in sirot po službeni pogodbi in pragmatičnih določbah; drugi del bi si pa moralo preskrbeti samo uradništvo s tem, da se osnuje skupni penzijski zaklad z zavarovanjem samega sebe, s stalnimi doneski od plače in karencnimi taksami, katero so že sedaj plačevali.

Kar se tiče določbe teh procentualnih doneskov, se ne morem nič izreči, ker se bode morali določiti — rekel bi — po zavarovalnotehniških načelih, za kar pa nemam potrebnih podatkov, pa tudi ne potrebnega znanja. Toda jaz mislim, da bi doneski, na kakeršne je mislila vlada 1873. leta, 1% in 2% od plače ne zadostovali, in da bi morda bilo dobro, da bi se napravila dvojna, morda celo trojna ali četvrna skala. S tem bi morda huje zadeli višje uradnike, ki bi pa vendar tako ne čutili, ker imajo višjo plačo, če tudi bi več plačevali. To bi se tudi s tem poravnalo, da bi njih udove in sirote dobivale primeroma mnogo višjo pristojbino.

Pokladal bi visoki vladi, zlasti Njega ekscelenci jako častitemu finančnemu ministru na srce to željo uradništva in ga nujno prosil, da stori hitro potrebne korake, da s hitro osnovo pokojninskega zaklada, tedaj z združenjem državne pomoči s samosvojo pomočjo, nastopi pot, po katerem se, kakor vidno iz povedanega, more res pomagati.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 15. junija.

V pravosodnem ministerstvu pripravljajo se sedaj reforma civilnega postopnika. Ako ne bode ves načrt izdelan, predno se snide državni zbor, bode se mu najprej posebej predložil oddelek o postopanju v bogateljskih stvareh.

V nedeljo je bil shod volilcev v Mladi Boleslavi. Češki državni poslanec Matuš poročal je o svojem delovanju v deželni in državni zboru. Rekel je, da sta jezikovni naredbi iz 1880. in 1886. leta le skromni začetek tega, kar gre Čehom po pravici. Čehi žele spravo z Nemci. Kot večina v deželi zahtevajo samo one pravice, katere uživa nemška manjšina. Da bi pa manjšina imela večje pravice, kakor večina, ne strinja se z dostojnostjo naroda, katerega zgodovinska minulost je z zlatimi črkami zapisana v zgodovini. Čehi so pripravljeno spraviti se z Nemci, brez ozira na to, ali so v večini ali v

za njim stala, čmrno in brez namena na ulico zrla ter se ni ganila, da bi klobuk znova pokrila.

„Ne, Alik.“

Deček je pobesil glavo, kot bi se mu bil ustavil lasten priljubljen načrt. Murray pa se je nenadoma zmislil nekaj novega ter je brzo vskliknil: „Tetka, potem se pa popeljimo na sprehod! Oh, vzemi me za malo časa s seboj v novi kočiji!“

„Prav rada,“ rekla je Mabel nemarno. Poprosi Lidijo za klobuk in ti Alik teci po svojega. In vesele se radosti Murrayeve silila se je sama postati radostna ter je rekla: „Popeljemo se na sprehod ter se čemo sami mej seboj dobro imeti.“

Aliku se je obličje kar bliščelo, ko se je Mabel, kot je bila podoba, obečala neko odškodovanje za svatovščino in prisedši k vozu sta vsaj dečka bila kaj dobre volje.

Donald, precej razumivši nasledke dolge zamude, pripovedoval je dolgočasno povest o nje uzroku. Mabel je komaj poslušala njegove besede ter le malo marala za neznatne podrobnosti, iz katerih so, kot je mislila, toli nesrečne posledice izvirale; molče je poslušala njegovo opravičevanje ter mu rekla, naj požene; izvolila si je pot prav v nasprotno mer, ki je v Riversido držala.

(Dalje prih.)

manjšini. Napačna je misel, da bi se Čehi radi le zategadelj pobotali z Nemci, ker neso jedini mej seboj. Nemci se motijo, če mislijo, da smo pripravljene njim v vsem ustreci, da le ustopijo v deželni zbor, ali pa celo, da bi brez njih zborovati ne mogli. Čakali bomo ravno tako lahko, kakor so Nemci čakali, da pride druga stranka s predlogi, katere bomo lahko častno vsprejeli. Potem je Matuš pojasnjeval razmere v državnem zboru. Stranke na desnici so se bolje spoznale in spoštujejo druga drugo. Sloga mej njimi je trdnejša kot je bila pred osmimi leti. Tudi vlada se je tačas preminjala, posamični elementi so odstopili in se z družimi nadomestili. Sedaj je tako sestavljena, da lahko zadosti zahtevam desnice. Tudi se je izjavilo, da se opira na večino. Upati smemo tedaj, da se bode vlada v bodoče bolj ozirala na želje češkega naroda. Ne da se tajiti, da mnogo zahtev vlada še ni izpolnila. V tem oziru so pritožbe popolnem opravičene. Potem je kritikoval delovanje Mladočehov. Matuš misli, da so Čehi prej ložje odločneje postopali, ko so bili v opoziciji, kakor sedaj. Vse se hkratu ne da doseči, polagoma bode že šlo.

Ogerska zbornica poslancev šteje 413 poslancev, a dosedaj se je že postavilo 685 kandidatov. Vlada stranka postavila je 372 kandidatov, zmerne opozicija 88, skrajna levica 154, 71 so jih pa postavile druge frakcije. Tudi protisemitska stranka bode letos napela vse svoje sile. Ker agitacija že precej časa razburja duhove, bodo pri volitvah gotovo razni neredi in poboji.

Vnanje države.

Največjo pozornost obrača **Rusija** mornarici na Črnem morju. Ruska vlada dobro ve, da bode Rusija lahko branila svoje koristi ob Bosporu in na Balkanu, ko bode imela dovolj močno brodoge na Črnem morju. Nedavno so dodelali zopet močno vojno ladijo Sinop. Kako se sam car zanima za mornarico, kaže sedeča brzojavka voditelju ministerstva pomorstva generalnemu adjutantu Šestakovu: „Srečnega se čutim, da je ladija „Sinop“ dodelana in da se je tako pomnožila naša srednjemorska mornarica. Naj bi „Sinop“ bil vreden spominov junaškega boja naših pomorščakov, naj bi nosil drago zastavo v slavo mornarice in čast Rusije. Zahvaljuje se vam in vsem drugim, ki ste mi častitali in me pozdravili.“

V tem, ko se **francoski** republikanci doma pripravljajo, gladijo si nekda Orleanski principi lot do francoskega prestola. Vojvoda Aumalski snuje baje orleanistično zaroto v Brussli in pridobil je že na svojo stran jednega francoskega generala. Orleanski principi so bogati in utegnejo še več generalov in častnikov polagoma dobiti na svojo stran, in če republikanci ne bodo pozorni, utegne za-nje nastati velika nevarnost. To bode tem ložje, ker nova vlada nema toliko privržencev v vojski, kakor jih je imel Boulanger.

Italijanska zbornica vsprejela je s 130 proti 89 glasom budget državnih dohodkov. Glasovanje je bilo tajno. Kakor se vidi iz števila oddanih glasov, je manjkalo dosti poslancev. Saj tudi ni čudno, da se v vročem polletju mnogi narodovi zastopniki ne udeležujejo sej, zlasti v Rimu, kjer je vročina še hujša nego pri nas.

V nedeljo se je v Brussli izročila zastava artilerijski diviziji meščanske straže. **Belgijski** kralj je pri tej priliki imel govor, ki je vzbudil veliko senzacijo. Izrekel je indirektno pa odločno grajo sedanji vladi in zbornični večini, ki nesa storili vsega potrebnega za varstvo dežele, če tudi preti nevarnost, in za zboljšanje stanja vsega prebivalstva. Kralj je govoril v pricho ministra notranjih zadev in njegov govor je jako poparil ministre.

V angleške zbornici lordov naznanil je državni tajnik Cross, da je lord Dufferin 2. junija brzojavil, da poslednji čas ni bilo bojev v **Afganistanu**. 9. junija je pa indijski podkralj brzojavno poročil, da se poslednji čas neso razmere v Afganistanu dosti premenile. — Po nekem Reuterjevem izvestju je pa položaj v Afganistanu jako kritičen, ker se je bati, da bode več polkov potegnulo z ustaši.

Angleško vlado je jako osupnilo, da Francija tako odločno ugovarja angleško-turške pogodbi za stran **Egipta**. V Londonu so pričakovali, da Francija ne bode dosti ugovarjala. Iz prejšnjih izjav francoskega veleposlanika v Londonu je sklepala angleška vlada, da bode Francija zadovoljna z omenjeno pogodbo. V Londonu sedaj mislijo, da je Rusija pregovorila Francoze, da so se tako odločno uprli pogodbi. Ker angleška vlada želi, da bi vse velevlasti pritrile pogodbi, pripravljena je že Franciji v marsičem prijenjati. Odreči se hoče celó pravici, da sme zopet zasesti Egipt, ko bi nastali nemiri, in zahteva le, da bodo angleške čete smeje prihitei Egiptanom na pomoč, ko bi Sudanci napali njih deželo. Ta stvar je na videz skoro brez vsacega pomena, v resnici bi pa dala Angliji priloznost, zopet zasesti Egipt, kadar se bi jej zdelo. Z denarjem bi lahko vselej dobila nekaj vojvovitih sudanskih rodov, da bi napali Egipt, potem bi pa takoj odposlala tja svojo vojsko. — Turčija zahteva, da se omejena pogodba tako spremeni, da bodo le Turki imeli pravico poslati v Egipt vojsko, ko bi nastali kaki nemiri. Anglija pa s tem ni zadovoljna.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem pri Novi cerkvi 800 gld.

— (Vabilo) k slovenski predstavi, katero priredi narodna čitalnica na Vrhniki v nedeljo dne 19. junija 1887 na korist „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani. Spored: Ponesrečena glavna skušnja. Komična slika. Priredil Ig. Borštnik. Potem: Ne kliči vraga! Burka v jednem dejanji. Poslovenil dr. K. Bleiweiss. Konečno: Popolna žena. Veseloigra v jednem dejanji. Spisal K. Görlitz, preložil * * *. Po predstavi ples. Ustopnina: Sedež za čitalnične ude 80 kr., za neude 1. gld. ustop za ude 30 kr., za neude 50 kr. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi narodne čitalnice odbor. Sedeži se dobivajo pri g. Gab. Jelovšek-u in na večer predstave pri kasi.

— (Pevski zbor Čitalnice Ljubljanske) napravi v nedeljo 19. t. m. ker je preložen izlet v Litijo, popoldanski izlet v prijetni Podutik. Gg. pevke in pevci zbero se v Čitalnici, od koder skupno odidejo ob 2. uri popoldne po lepi senčnati poti okolu Rožnika v Podutik, kjer bode v gostilni gospoda Vodnika prosta pevska zabava. Zvečer pa skoz Šiško nazaj v Ljubljane.

— (Gremij trgovcev Ljubljanskih) imel je včeraj zvečer svoj občni zbor, prisotnih je bilo 20 članov. Zborovanje je pričel načelnik g. A. Dreo z nagovorom naglašujoč, da je predstojništvo vso svojo pozornost obračalo na gremijalno šolo, a žal, tudi zapažalo, da nekateri gospodarji ne gledajo na to, da bi trgovski učenci redno obiskavali šolo, akoravno so po obrtnijskem redu k temu zavezani. Sicer se pa zdaj sploh vsprejemajo premladi učenci, zato njih napredek v šoli ni ugoden. Da se temu nedostatku odpomore, ustanovilo je predstojništvo pripravljalni kurs, treba samo še, da tudi gospodarji primerno sodelujejo in učence pripravijo, da se marljivo uče. Gremij trgovcev imel je 1885 l. 1503 gld. 70 kr. dohodkov, 1136 gld. izdatkov, l. 1886 pa 1259 gld. 70 kr. dohodkov, 1023 gld. 20 kr. izdatkov. Premoženja ima koncem 1886 l. 15.514 gld. 40 kr., od katerih spada na gremijalni zaklad 734 gld. 37 kr., na šolski zaklad 14.780 gld. 3 kr. — Poročilo se odobri, kakor tudi proračun. Kot novi udje se vsprejme: Kordin in Schmitt, menjalnica, Trček Fran, trgovina z železom; Druškovič Andrej, trgovina z železom; Urbanec Feliks, trgovina z manufakturnim blagom; Detter Fran, Urbas Dragotin, trgovina s specerijskim blagom; Ign. Kleinmayr in Fedor Bamberg, knjigotštvo in zaloga. Sklene se po tem, da se več tukajšnjih tovarn v zmislu §§. 271, 272 in 273 trgovinskega zakona povabi k pristopu in da se s tukajšnjim trgovskim bolnišnim društvom stopi v dogovor, da bi obolele pomočnike prevzemalo proti odškodnini v oskrb. V gremijalno načelstvo izvolijo se per acclamationem gg. Aleksander Dreo, načelnikom, Emerih Mayer namestnikom, Jos. Kordin, Peter Lassnik, Fr. X. Souvan in Josip Luckmann odborniki. Za pregledovalce računov gg.: Josip Knšar, Karol Karinger in Alfred Ledenic. Potem se zbor zaključil.

— (Volitve na Hrvaške m.) Danes razen „Agramer Zeitung“ neso dobili nobenega hrvatskega lista, kar je vsekako jako zgovorno pričevalo za Zagrebško državno pravdnštvo. Poluradnemu glasilu posnamemo, da se volitve za vlado jako ugodno vrše, saj drugače tudi ni bilo pričakovati. Kdor ima vso silo v rokah in jo rabi brezozirno, bode lahko nadvladal. Zategadelj je več nego smešno, ako „Agramer Zeitung“ piše, da se stranka prava vzdržuje po samem terorizmu, kajti to je trditev, katere urednik Schlesinger menda sam ne verjame. Takozvana „narodna stranka“ imela je včeraj že blizu 40 mandatov, centrum zmagal je v Sisku, kjer je voljen veletržec Nikola Šipuš. V Karlovcu in v Samoboru izvoljena sta kandidata stranke prava dr. Ivan Banjavčič in trgovec Bahovac. V Našicah prodril je jednoglasno grof L. Pejačević, ki je kandidoval na svojo roko. „Narodna stranka“ pridobila doslej 12 sedežev, mej njimi Varaždin.

— (Nova oklopnica.) Prve dni meseca julija pride cesar v Pulj, da bode osobno prisoten, ko bodo novo oklopnico „Cesarjevič nadvojvoda Rudolf“ v morje spustili. Rečena velika oklopnica drži 6870 ton, stroji imajo 6500 konjskih sil, vsa ladija je od domačega gradiva in stoji nad 7 milijonov goldinarjev. Na krovu bode imela tri teške,

6 srednjih, 2 lahka kanona in 11 Nordenfeltovih brzostrelk.

— (Nov strokovni list.) Da bi pospeševala razvoj poljedelskega in gozdarskega šolstva, namerava visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo izdávati časopis, ki bi razlašal uradne odredbe, poleg tega pa se zlasti pečal s strokovnim šolstvom, priobčeval razprave o organizatoričnih vprašanjih in nalogah, strokovno obravnaval posamezne predmete ali celotne učne načrte, kakor tudi lokalne zadeve posameznih naprav domače države ter konečno objavljaj drobne vesti strokovne vsebine itd. Takšen program zasluži z ozirom na moči, ki bodo sodelovale pri časopisu, gotovo popolno pažnjo vseh, ki se pečajo s poljedelstvom ali gozdarstvom. Podrobni podatki o izhajanju in naročevanju tega strokovnega časopisa se naznanijo pozneje.

— (Iz Šmartina pri Litiji) se nam piše, da so izmej onih 11 oseb, ki so bile dne 9. t. m. vsled eksplozije smodnika ranjene, trije že umrli. Ostali trpe grozne bolečine, strežeta jim dve usmiljeni sestri iz Ljubljane. Izmej pogorelcov je bil samo jeden zavarovan.

— (Kmetijsko predavanje v Bohinjski Bistrici) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 19. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

— („Krško brašno društvo“) napravi skupno z godbenim klubom in s pevci dne 19. junija t. l. „izlet v Šent Jarnej“, kjer bode ob 4. uri popoldne „Koncert“ na vrtu gostilne g. Jos. Zagorca. Ustopnina 30 kr. za osebo. Prijatelji in ljubitelji godbe in petja se uljudno vabijo k obilni udeležbi. Pri slabem vremenu prestavi se izlet na prihodnjo nedeljo t. j. 26. t. m.

Slavno uredništvo!

Na podlagi § 19. tiskovne postave vnovič zahtevam, da se v pribodnji številki „Slov. Naroda“ objavi sledeči popravek:

V „Slov. Narodu“ se je v letošnji 129. št. vnovič trdilo, da sem jaz dopisnik „Tagesposte“ in „Neue Fr. Presse“. Ta trditev je skoz in skoz neresnična.

V Ljubljani dne 15. junija 1887

Prof. Wilh. Linhart.

Gosp. prof. Linhart nam mora že dovoljevati, da kljubu njegovemu popravku svojega mnenja v tej zadevi ne predrugamo.

Uredništvo „Slovenskega Naroda“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 15. junija. Župan, dvorni svetnik Badovinac iz službe odstavljen.

Zagreb 15. junija. Župan Badovinac včeraj od bana brez vsacega motiviranja odstavljen. V tem oziru pojde deputacija h kralju, obstoječa iz prvih meščanov in najodličnejih plemenitašev, prosit za ubogo Hrvatsko usmiljenja in pomoči pred madjarskim nasilstvom.

Dunaj 15. junija. Kakor „Fremdenblatt“ piše, je poročilo v „Temps“, da hoče Kalnoký proti angleško-turškemu dogovoru ugovarjati, neosnovano.

Berolin 15. junija. Cesar dobro spal, se ugodno počuti.

London 15. junija. Nemškega cesarjeviča obitelj danes zjutraj izkrcala se in se dalje v Norwood odpeljala.

Bruselj 15. junija. Zbornica vsprejela zakonske načrte o državnih utrdbah z 81 proti 41 glasom.

Rim 15. junija. Vlada predložila zbornici predlogo, v kateri zahteva 20 milijonov kredita za Afriko.

Krakovo 14. junija. Otvorjenje vseučilišča bilo jako slovesno. Po maši, ki jo je služil škof Zaleski, šli so vsi deležniki v slovesnem sprevedu na vseučilišče, kjer je minister Gausch rektorju ključje izročil. Slavnostne govore v „auli“ pričel je škof Dunajevski, izražajoč željo, naj vseučilišče vztraja v ljubezni do vladarja. Minister Gausch poudarjal v nemškem govoru, da pomenja našega cesarja vladanje za vseučilišča dobo preporoda, novega cveta. Rektor grof Tarnovski izrekel je zahvalo cesarju, dobrotniku vseučilišča, vladi, posebno pa ministru Gauschu, naposled namestniku in končal z živioklicem na cesarja. Potem izročila ministra

Dunajevskega spominska knjiga in doktorske diplome častnim doktorjem, mej katerimi je tudi minister Gautsch.

Belgrad 14. junija. (Politische Correspondenz:) Novo ministerstvo zmatra za svojo glavno ulogo, da se uravnajo in zboljšajo srbske finance, da se pa ob enem vse prevzete zaveze in dolžnosti strogo izpolnjujejo.

Berolin 14. junija. „Norddeutsche Allgemeine“ piše, da novega srbskega ministerstva program vsestransko ugaja.

Sofija 14. junija. Riza bej izjavil bolgarski vladi, da se Porti neumestno zdi, da se sedaj sklicuje veliko sebranje.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—58)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. junija.	7. zjutraj	742-84mm.	16.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	740-42mm.	26.2° C	sl. jz.	jas.	0-00mm.
	9. zvečer	740-08mm.	18.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 20.5°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. junija t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.75	gl. 81.60
Srebrna renta	83—	82.80
Zlata renta	112.80	112.50
5% marcna renta	97.10	96.95
Akcije narodne banke	8.5—	8.85—
Kreditne akcije	284.40	284—
London	126.80	126.65
Srebro	—	—
Napol.	10.06 1/2	10.04 1/2
C kr. cekini	5.98	5.97
Nemške marke	62.15	62.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. — kr
Državne srečke iz l. 1864	100	162 75
Ogerska zlata renta 4%	102	35
Ogerska papirna renta 5%	88	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	176
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	120	105
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	75

Trije izvoženi koleslji, dva tovorna voza in nekaj angleških komatov
prodá se po ceni (447—1)
v Igrških ulicah hiš. št. 4.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—40)

Po dražbi se prodado v hôtelu EVROPA
dne 18. junija razne stvari, kakor: (448—1)
sodov za čez 1000 veder, od 20—80 veder vsebine, omnibusi, ekvipaže, zrcala, ledniki (Eiskasten), vodna tromba, pipe, slatinske pušice, železni deli, tudi rabljiva steklena in porcelanska posoda, postelnjaki itd.

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—97)
LJUBLJANA. Za francišskansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zenitvena ponudba.

Samec, 30 let star, mesarsk posestnik v prijaznem kraju poleg Ljubljane, želi v zakon dobiti tovaršico, katero bi veselilo gospodinjstvo mesarije. Ker gospodinja potrebujem, pa mi opravila ne pripuščajajo, da bi je osebno iskal, razglašam to ponudbo s pristavkom, da se pridna žena more zadovoljnega življenja pri meni nadejati. Poleg poštenja, zdravja in hišne pridnosti želim, da bi nevesta k mesariji kakih 3000 gld. priženila, vendar bi mi to ne bila glavna stvar. Vse drugo izve se pod zagotovitvijo zveste molčljivosti po pismih, ki naj se pošiljajo z napisom **S. L. poste restante Spodnja Šiška.** (446—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčija pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pekoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.
Prodajajo se v (79—21)
„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

Tujci:

14. junija.
Pri **Kronberger**, Brunbauer, Kojer z Dunaja. — Kočowrek iz Globoke. — Hausa s Češkega. — Zitz, Stern, Podpeschnigg, Skorb, Pirker baron iz Gradca. — Schlagenhauer iz Beljaka. — Mechera, Černik iz Novega mesta. — Leskovic iz Idrije. — Mlekuž Starega trga. — Grile iz Vač. — Sarao iz Trsta. — Mayer z Reke. — Struckel iz Trebiča. — Krautner iz Vorarlberga.
Pri **Fischer**, Fleischer, Pollak iz Budimpešte. — Philipp iz Kaniže. — Razingger iz Kočevja. — Bachim, Kreitner iz Pulja. — Mausner iz Szegszarda. — Maschek iz Tržiča.
Pri **Virantu**: Jagodic z Dunaja. — Reimiger iz Ravna. — Klun iz Ribnice.
Pri **avstrijskem cesarji**: Dobrin iz Loke.

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani
priporoča svoja zeló vspešno učinkujoča
umetna gnojiva, kostne moke in superfosfate
po najnižjih cenah.
Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

(151—11)
Na prodaj je lep
bicycle,
54 visok, firme **Bremer, H. D. F. Hillmer & Cooper**, ki je stal nov 250 gld. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (438—2)

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.
(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)
Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.
Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci zobnega praška 60 kr.** (238—20)
Dobiva se v **ordinacijskem prostoru** pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri **lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.**

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.
Gotovo in hitro upljavajoče sredstvo proti krčim očesom, žaljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradovcem in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zjamčen. — **Cena škatelci 60 kr. a. v.**
Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.
Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezovi A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfbergu A. Huth.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „**L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.**“ (411—2)

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
P. n. gospodom členom odd. I—III.
od leta 1869—1880.
(Zavarovanje kapitalov na doživetje in slučaj smrti.)
pripada
10% dividenda.
Ta dividenda izplača se od one zavarovalnine, ki je bila odšteta v letu 1886., na podlagi §. 3. pravil odd. I. in II. od **1. januarja 1887** počeni na one police, ki so dosle ostale v veljavi, na ta način, da se od pobotnice, ki so plačilne v letu 1887., od 1. julija 1887 počeni odračuni 10% od zavarovalnine.
Oni gospodje člani, ki so že plačali svojo celoletno zavarovalnino za leto 1887., morejo si spadajočo 10% dividendo kedarkoli hočejo dati izplačati pri osrednji blagajnici banke „Slavije“.
V PRAGI, 18. maja 1887.
Glavno ravnateljstvo
vzajemno zavarovalne banke „SLAVIJE“
v Pragi. (445)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.